

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău Cătălin Scutelnic și avocatul Svetlana Mazur în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019, în cauza penală, în privința lui

*Caragia Constantin XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 11.06.2018 până la 20.12.2018;

Instanța de apel de la 21.01.2019 până la 02.04.2019;

Instanța de recurs de la 31.05.2019 până la 29.10.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 20 decembrie 2018, Constantin Caragia a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și i-a fost stabilită în baza acestei norme pedeapsă sub formă de 110 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Tot prin aceiași sentința, Constantin Caragia a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și i-a fost stabilită în baza acestei norme pedeapsă sub formă de 110 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Tot Constantin Caragia, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și i-a fost stabilită în baza acestei norme pedeapsă sub formă de 110 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial pentru concurs de infracțiuni lui Constantin Caragia, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 130 ore.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Constantin Caragia la 13.01.2018, în jurul orei 07:30, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 26.10.2017, emisă de Judecătoria Ungheni, cu sediul în or. Nisporeni în

favoarea victimei violenței în familie Maria Arteni, potrivit căreia avea obligația de a părăsi temporar locuința comună, de a nu se apropia de victimă, de a nu contacta vizual sau prin alte mijloace cu aceasta și de a sta departe de victimă, păstrând o distanță ce i-ar permite să se simtă în siguranță, s-a dus la domiciliul său unde locuiește Maria Arteni, situată în XXXXX, a făcut scandal.

Tot el, la 13.01.2018, în jurul orei 23:40, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 26.10.2017, emisă de Judecătoria Ungheni, cu sediul în or. Nisporeni în favoarea victimei violenței în familie Maria Arteni, potrivit căreia avea obligația de a părăsi temporar locuința comună, de a nu se apropia de victimă, de a nu contacta vizual sau prin alte mijloace cu aceasta și de a sta departe de victimă, păstrând o distanță ce i-ar permite să se simtă în siguranță, s-a dus la domiciliul său unde locuiește Maria Arteni, situată în XXXXX, a făcut scandal, numind-o cu cuvinte injurioase înjosindu-i onoarea și demnitatea.

Tot el, la 14.01.2018, în jurul orei 15:45, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 26.10.2017, emisă de Judecătoria Ungheni, cu sediul în or. Nisporeni în favoarea victimei violenței în familie Maria Arteni, potrivit căreia avea obligația de a părăsi temporar locuința comună, de a nu se apropia de victimă, de a nu contacta vizual sau prin alte mijloace cu aceasta și de a sta departe de victimă, păstrând o distanță ce i-ar permite să se simtă în siguranță, s-a dus la domiciliul său unde locuiește Maria Arteni, situată în XXXXX, a făcut scandal, numind-o cu cuvinte injurioase înjosindu-i onoarea și demnitatea.

2.1. Constantin Caragia la începutul cercetării judecătorești a depus în conformitate cu art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, prin înscris autentic o cerere, prin care a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței în partea individualizării pedepsei penale, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi decizii, prin care lui Constantin Caragia recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal să-i fie numită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni închisoare; recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal să-i fie numită pedeapsa penală de 1 an închisoare; recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal să-i fie numită pedeapsa penală de 1 an închisoare. Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial pentru concurs de infracțiuni, să-i fie stabilită pedeapsa penală definitivă de 2 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, apelantul a considerat că aplicarea pedepsei penale cu suspendarea acesteia numai îl va favoriza pe inculpat să săvârșească pe viitor acțiuni similare. La fel precedentul dat va fi preluat, considerat și apreciat de alte persoane ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil îi va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința și încheierea protocolară din 11 decembrie 2018 și pronunțată, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

„Se recunoaște vinovat Constantin Caragia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și se numește pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii, cu fixarea perioadei de probațiune de 5 ani, cu obligarea lui Constantin Caragia să nu schimbe domiciliul sau reședința fără permisiunea organului competent și să participe la programe probațiunile.”

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a constatat că, Constantin Caragia la 13.01.2018, în jurul orei 07:30, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 26.10.2017, emisă de Judecătoria Ungheni, cu sediul în or. Nisporeni în favoarea victimei violenței în familie Maria Arteni, potrivit căreia avea obligația de a părăsi temporar locuința comună, de a nu se apropia de victimă, de a nu contacta vizual sau prin alte mijloace cu aceasta și de a sta departe de victimă, păstrând o distanță ce i-ar permite să se simtă în siguranță, s-a dus la domiciliul său unde locuiește Maria Arteni, situată în XXXXX, a făcut scandal.

Tot el, la 13.01.2018, în jurul orei 23:40, urmărind scopul încălcării aceleiași ordonanțe de protecție din 26.10.2017, emisă de Judecătoria Ungheni, cu sediul în or. Nisporeni în favoarea victimei violenței în familie Maria Arteni, potrivit căreia avea obligația de a părăsi temporar locuința comună, de a nu se apropia de victimă, de a nu contacta vizual sau prin alte mijloace cu aceasta și de a sta departe de victimă, păstrând o distanță ce i-ar permite să se simtă în siguranță, s-a dus la domiciliul său unde locuiește Maria Arteni, situată în XXXXX, a făcut scandal, numind-o cu cuvinte injurioase înjosindu-i onoarea și demnitatea.

Tot el, la 14.01.2018, în jurul orei 15:45, urmărind scopul încălcării aceleiași ordonanțe de protecție din 26.10.2017, emisă de Judecătoria Ungheni, cu sediul în or. Nisporeni în favoarea victimei violenței în familie Maria Arteni, potrivit căreia avea obligația de a părăsi temporar locuința comună, de a nu se apropia de victimă, de a nu contacta vizual sau prin alte mijloace cu aceasta și de a sta departe de victimă, păstrând

o distanță ce i-ar permite să se simtă în siguranță, s-a dus la domiciliul său unde locuiește Maria Arteni, situată în XXXXX, a făcut scandal, numind-o cu cuvinte injurioase înjosindu-i onoarea și demnitatea.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prin acțiunile sale intenționate, Constantin Caragia a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a apreciat probele administrate în respectiva cauză penală, însă eronat a ajuns la concluzia că inculpatul a comis un concurs de infracțiuni prevăzute de art. art. 320¹, 320¹ și 320¹ Cod penal și a conchis că faptele lui Constantin Caragia trebuie să fie corect calificate, doar odată, conform prevederilor art. 320¹ Cod penal.

Cu toate că inculpatul și-a recunoscut vina pe deplin, instanța de apel a subliniat că vina lui Constantin Caragia în comiterea infracțiunii imputate, se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile depuse la urmărirea penală a părții vătămate Maria Arteni (f. d. 31).

În susținerea recalificării, instanța de apel a menționat că, acțiunile inculpatului reprezintă o infracțiune unică prelungită, adică cu scop unic, rezoluție unică, (în speță, încălcarea aceleiași ordonanțe de protecție), fiecare acțiune (inacțiune) luată în parte reprezintă aceeași componentă de infracțiune; comise de aceeași persoană, la unele dintre care ea poate fi sau autor, sau complice.

De asemenea, instanța de apel a indicat că Legea penală ne indică momentul consumării infracțiunii continuate (prelungite) - momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale (alin. (2) al art. 30 din Cod penal), în speță, inculpatul a comis ultima faptă la 14 ianuarie 2018.

Subsecvent, instanța de apel a subliniat că în speță, prima instanță incorect a constatat că Constantin Caragia a săvârșit un concurs de infracțiuni prevăzute de art. art. 320¹, 320¹ și 320¹ Cod penal, or, potrivit învinuirii aduse, de către Judecătoria Ungheni, cu sediul în or. Nisporeni la 26.10.2017, a fost emisă doar o singură ordonanță de proiecție în favoarea victimei violenței în familie, potrivit căreia inculpatul avea obligația de a părăsi temporar locuința comună, de a nu se apropia de victimă, de a nu contacta vizual sau prin alte mijloace cu aceasta și de a sta departe de victimă, păstrând o distanță ce i-ar permite să se simtă în siguranță, iar inculpatul la 13.01.2018 în jurul orei 07:30 la 13.01.2018 în jurul orei 23:40 și respectiv la 14.01.2018 în jurul orei 15:45, s-a dus la domiciliul său unde locuiește Maria Arteni situată în XXXXX, a făcut scandal și a numit-o cu cuvinte injurioase înjosindu-i onoarea și demnitatea.

Prin urmare inculpatul, a săvârșit o faptă prelungită, caracterizată prin trei acțiuni infracționale, identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune, adică infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal și nu un concurs de infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a conchis necesitatea casării încheierii protocolare din 11 decembrie 2018 cu privire la examinarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece în cazul în care în privința inculpatului, a fost examinată cauza în procedura simplificată, se reține o altă situație și o altă încadrare juridică decât cea constatată (stabilită) în rechizitoriu, instanța de apel, va casa sentința primei instanțe și va pronunța o nouă hotărâre, prin care constată situația de fapt și încadrează această faptă așa cum a fost formulată în rechizitoriu și-i va stabili inculpatului o pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cu referire la stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: *caracterul și gradul de pericol social și prejudiciabil al infracțiunii, conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal se referă la infracțiuni mai puțin grave, personalitatea infractorului, care anterior n-a comis infracțiuni, săvârșind pentru prima dată o infracțiune. Prin urmare, instanța de apel a reținut ca circumstanță atenuantă săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni. Circumstanțe agravante în privința inculpatului n-au fost reținute.*

Instanța de apel a ținut să menționeze și despre caracterul contravențional al inculpatului prin care se demonstrează că ultimul a săvârșit mai multe contravenții fiind sancționat contravențional pentru săvârșirea contravenirilor prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod Contravențional, art. 78 alin. (2) și 318¹ Cod Contravențional (f. d. 114).

Astfel, a ajuns la concluzia că inculpatului trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate, iar îndreptarea și reeducarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei pe art. 320¹ Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, iar în temeiul art. 90 Cod penal îi va suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii aplicate inculpatului stabilindu-i o perioadă de probațiune de 5 ani, aceasta fiind proporțională cu faptele comise, or, inculpatul se v-a afla 5 ani sub supravegherea strictă a colaboratorilor serviciului de probațiune.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare către aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate, procurorul indică că, instanța de apel eronat a casat încheiere protocolară prin care a fost admisă cererea inculpatului pentru examinarea cauzei în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea, recurentul susține dezacordul cu reîncadrarea acțiunilor inculpatului, or, instanța de apel incorect a ajuns la concluzia precum că, inculpatul a comis o infracțiune prelungită.

Mai mult, procurorul indică și dezacordul cu individualizarea pedepsei, susținând că instanța de apel nu a ținut de prevederile art. 75 Cod penal și eronat a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului.

5.1. Nefiind de acord cu decizia avocatul Svetlana Mazur în numele inculpatului declară recurs ordinar, prin care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care ultimului să îi fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea recursului, apărătorul susține că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că inculpatul are la întreținere doi copii minori, își recunoaște vina și se căiește sincer de cele comise.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că, acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de către titularii acestuia.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că, recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

La caz, reieșind din argumentele invocate de către procuror, Colegiul penal lărgit reține că, în drept, aceștia fac referire la temeiurile stipulate în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, și anume că: *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și că faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită pledând că instanțele de fond nu au apreciat probele la justa valoare.*

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, reieșind din raționamentele ce urmează.

Din conținutul recursului ordinar declarat de către procuror, se constată că acesta invocă critici referitor la reîncadrarea instanței de apel a acțiunilor inculpatului sub formă de infracțiune prelungită, cât și sub aspectul individualizării pedepsei penale, astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanțele de apel corect a ținut cont prevederile art. 30 Cod penal și întemeiat a calificat acțiunile ilegale ale inculpatului, ca o singură infracțiune, deoarece fapta a fost săvârșită cu o intenție unică, caracterizată prin mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop și alcătuind în ansamblu o infracțiune de neexecutare intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, prevăzută de art. 320¹ Cod penal.

Colegiul penal lărgit reține că, potrivit art. 28 Cod penal, infracțiunea unică reprezintă o acțiune (inacțiune) sau un sistem de acțiuni (inacțiuni) care se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale.

Astfel, reieșind din conținutul acestei norme, infracțiunea unică poate fi realizată ori printr-o singură acțiuni (inacțiune), ori printr-un sistem de acțiuni (inacțiuni), care se limitează la conținutul unei infracțiuni unice.

Prin unitatea de infracțiune se înțelege situația în care o activitate infracțională, formată dintr-o acțiune (inacțiune) ori din mai multe acțiuni (inacțiuni) se consideră, potrivit stării de fapt ori potrivit legii, o singură infracțiune pentru care se aplică o singură pedeapsă.

Consecvent, o formă a unității de infracțiune este unitatea legală, care la rândul ei se poate manifesta prin caracterul prelungit al acțiunilor inculpatului.

Prin urmare, potrivit art. 30 Cod penal, se consideră infracțiune prelungită fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune și care se consumă din momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale.

Respectiv, este cert faptul că o infracțiune este considerată prelungită atunci când persoana săvârșește, la diferite intervale de timp, dar în realizarea unei rezoluții unice, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.

Având în vedere starea de fapt reținută de instanțele de fond, inculpatul este învinuit că, la 13.01.2018 ora. 07.30 și 23.40, 14.01.2018 a încălcat ordonanța de protecție emisă de către Judecătoria mun. Ungheni, sediul Nisporeni la 26.10.2016 în favoarea părții vătămate, Maria Arteni.

După cum reiese din materialele cauzei, toate acțiunile inculpatului au fost realizate precum prevede art. 30 Cod penal, cu o intenție unică, prin mai multe acțiuni infracționale identice, dar în realizarea unui scop unic și care alcătuiesc în ansamblu

aceiași infracțiune - art. 320¹ Cod penal - neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie din 26.10.2016.

Or, reieșind din prevederile art. 32 și 33 alin. (1) și (3) Cod penal, pluralitatea de infracțiuni constituie, după caz, concurs de infracțiuni sau recidivă. Se consideră concurs de infracțiuni săvârșirea de către o persoană a două sau mai multor infracțiuni dacă persoana nu a fost condamnată definitiv pentru vreuna din ele și dacă nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, cu excepția cazurilor când săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni este prevăzută în articolele părții speciale a Codului în calitate de circumstanță care agravează pedeapsa. Concursul real există atunci când persoana, prin două sau mai multe acțiuni (inacțiuni), săvârșește două sau mai multe infracțiuni. Respectiv, concursul real de infracțiuni poate să fie prezent doar în cazul în care o persoană, prin două sau mai multe acțiuni (inacțiuni) distincte, în baza unor rezoluții sau forme de vinovăție separate, săvârșește două sau mai multe infracțiuni prevăzute de diferite componente de infracțiune.

Având în vedere cele expuse, prevederile art. 32 și 33 Cod penal, sunt străine speței de față, or, instanța de recurs reiterează că în cauza penală deferită judecătii, toate acțiunile inculpatului se încadrează în componența unei singure infracțiuni.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit susține poziția instanței de apel care corect și întemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului, subliniind lipsa pluralității de infracțiuni în acțiunile inculpatului, fiind de fapt o infracțiune prelungită.

Cu referire la alegațiile atât a procurorului cât și a avocatului Svetlana Mazur cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului Constantin Caragia, Colegiul penal lărgit susține că, conform prevederilor art. 61, 75 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale și corectarea acestuia. Persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Speciale și Generale ale Codului penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, inculpatul a comis o faptă mai puțin gravă, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal, imputată inculpatului prevede o pedeapsă maximă cu închisoarea pe un termen de până la 3 inclusiv.

Astfel, conform prevederilor art. 75 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal lărgit indică că, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea

infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit menționează că, relațiile dintre inculpat și victimă, care sunt soț și soție, sunt tensionate, altercații fizice au fost continue, victima fiind supusă unor suferințe fizice și psihice, respectiv, inculpatul nu a mers pe calea corijării, nu a apreciat șansa acordată, dar a comis o altă infracțiune de același gen.

Totodată, Colegiul penal lărgit că, instanța de apel la individualizarea pedepsei corect a ținut cont de personalitatea infractorului, care anterior n-a comis infracțiuni, săvârșind pentru prima dată o infracțiune. Prin urmare, instanța de apel a reținut ca circumstanță atenuantă săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni. Circumstanțe agravante în privința inculpatului n-au fost reținute.

De asemenea, instanța de apel a menționat și despre faptul că, inculpatul a săvârșit mai multe contravenții fiind sancționat contravențional pentru săvârșirea contravenirilor prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod Contravențional, art. 78 alin. (2) și 318¹ Cod Contravențional (f. d. 114).

Subsecvent, ținând cont de toate cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel just a ajuns la concluzia că inculpatului trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele comise, iar îndreptarea și reeducarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată inculpatului, numindu-i o pedeapsă neprivativă de libertate pe o perioadă de probațiune de 5 ani, aceasta fiind direct proporțională cu faptele comise de către inculpat.

Colegiul penal lărgit conchide că, întemeiat instanța de apel a respins solicitarea avocatului de a aplica inculpatului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or, inculpatul nu este la prima abatere, anterior inculpatul a săvârșit mai multe contravenții, fapt care indică despre faptul că inculpatul nu percepe caracterul negativ al acțiunilor sale și nu are aptitudinea de a se corecta, astfel pedeapsa numită de către instanța de apel este în conformitate cu prevederile art. 61 Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal lărgit respinge ca nefondate alegațiile apărătorului precum că, instanța de apel nu a luat în calcul la stabilirea pedepsei faptul că acesta are la întreținere 2 copii minori, deoarece aceste circumstanțe nu constituie temei pentru aplicarea pedepsei anume sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității față de inculpat.

Colegiul penal lărgit reamintește că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent, instanța de recurs face trimitere la motivarea amplă a instanței de apel care clar a indicat din ce motive a numit o pedeapsă neprivativă de libertate în temeiul art. 90 Cod penal, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

Față de considerentele relatate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de către procuror și apărătorul Svetlana Mazur potrivit legii, se impune respingerea acestora, ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

respinge ca inadmisibile recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău Cătălin Scutelnic și avocatul Svetlana Mazur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Caragia Constantin XXXXX*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **29 noiembrie 2019**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Dumitru Mardari

Maria Ghervas